

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8183

гр. София, 29.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **8250** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

6

Настоящото административно производство е по реда на чл.145 и сл. АПК вр с чл.64,ал.1 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на С. Н.- гражданин на Т. срещу Заповед № 5392 ПАМ-568/07.05.2021 година на НАЧАЛНИК ОТДЕЛ“ МИГРАЦИЯ“ при - СДВР- КОМИСАР.

С жалбата оспорващият е поискал възстановяване срока за обжалване на заповедта предвид обстоятелството ,че същият е чужд гражданин и към момента на издаване на заповедта е бил извън територията на РБ.

Ответникът по оспорването не е изразил становище по молбата.

В съдебно заседание- оспорващият- С. Н. редовно и своевременно призван, не се явява. Молбата за възстановяване срока за обжалване се поддържа от адвокат И. редовно упълномощен.

Ответникът по жалбата- Началник отдел“ Миграция“ към СДВР редовно и своевременно призван, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди молбата за възстановяване на срок за внасяне на държавна такса, намира същата за допустима, а разгледана по същество за основателна.

На 07.05.2021 година- Началник отдел“ Миграция“ при СДВР издал Заповед УРИ № 5392 ПАМ-568, с която наложила ПАМ-„ Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС спрямо чужденеца Н. С. – гражданин на Т. за срок от 5 години.

На 10.05.2021 година до оспорващия е поставено Съобщение по реда на чл.61 от

АПК, което му е съобщено, че със Заповед № УРИ 5392 ПАМ-568/07.05.2021 година му е наложена ПАМ“ Забрана за влизане и пребиваване на територията на държави-членки на ЕС и му е указано ,че в едноседмичен срок може да се яви на посочен адрес да получи заповедта.

На 02.07.2021 година, адвокат И. – пълномощник на оспорващия депозирал Молба до Директор на Дирекция“ Миграция“, с която поиска да му бъде предоставена информация дали спрямо доверителя му С. Н. е наложена ПАМ по реда на чл.39а,ал.1,т.4 от ЗЧРБ “Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на ЕС“, а в случай на постановена такава да му бъде издадено копие от акта и доказателства дали е влязъл в сила.

На 14.07.2021 година до адвокат И. е изпратено Писмо, с което същият е уведомен, че спрямо неговия доверител има издадена Заповед за налагане на ПАМ от 07.05.2021 година- Забрана за влизане и пребиваване на територията на държави – членки на ЕС, като същата е влязла в сила на 26.05.2021 година.

Няма доказателства кога това Писмо е достигнало до адвокат И..

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената молба за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от предявяване. Разгледана по същество същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Правната регламентация на възстановяване на срокове се съдържа в чл.64 и сл. ГПК, приложим по силата на преpraщащата норма на чл.144 АПК и съгласно същата процесуалните действия, извършени след като са изтекли установените срокове, не се вземат предвид от съда. Страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Молбата за възстановяване се подава в едноседмичен срок от съобщението за пропускането му. Не се допуска възстановяване, ако е било възможно продължаване на срока за извършването на пропуснатото действие. Не може да бъде продължаван срокът за подаване на молба за възстановяване на срок. В чл.65 от ГПК е посочено какво трябва да съдържа молбата за възстановяване на срок за обжалване- в нея се посочват-всички обстоятелства,които я обосновават,всички доказателства за основателността ѝ и едновременно с молбата за възстановяване на срока се подават онези книжа, за подаването на които се изисква възстановяването на срока, а ако срокът е за внасяне на суми за разноски, съдът определя нов срок за внасянето им, като подаването на молбата не спира хода на делото. По аргумент от нормата на чл.66 от ГПК,молбата се подава с препис за насрещната страна, която може да даде отговор в едноседмичен срок. Молбата се разглежда в открито заседание. Срещу определението, с което се отказва възстановяване на срока, може да се подаде частна жалба. Когато уважаването на молбата налага провеждане на открито съдебно заседание, съдът при необходимост може да отмени действията, извършени преди възстановяването на срока.

В конкретния случай,в молбата за възстановяване срока за обжалване, процесуалният представител на молителя е посочил, че същият не владее български език, заповедта е издадена след като същият е изведен от територията на РБ на 15.04.2021 година и посоченото съобщение по реда на чл.61 от АПК не е достигнало до него, нито до адвоката му, а за самата заповед оспорващият е разбрал чрез адвоката си след като същият е подал молба за издаване на документ има ли

издадена заповед за налагане на ПАМ по реда на чл.39а от ЗЧРБ, не е познавал българските закони и затова е пропуснал срока за обжалване на заповедта. Законът разграничава началния момент на срока за подаване на молбата за възстановяване от изтичането на срока, чието възстановяване се иска. Според трайно установената практика на ВКС по приложението на [чл. 64, ал. 3 ГПК](#), съгласно която правнорелевантният начален момент за подаването на молбата за възстановяване, е узнаването за пропускането на срока. Когато срокът, чието възстановяване се иска, е предоставен с необжалваем съдебен акт, узнаването може да се изведе от връчването на съобщения за последващи съдебни действия., а когато страната, която е иска възстановяване на срока узнае за него със съдебен акт, който подлежи на обжалване, то началният момент започва да тече от узнаване на този акт.По аргумент от [чл. 64, ал. 2 от ГПК](#) на възстановяване подлежат както определените от закона, така и определените от съда срокове. Ограничителното правило на [чл. 64, ал. 3, предл. второ от ГПК](#) изключва възможността за възстановяване на срок предвид конкретната, а не абстрактна възможност за продължаването му. Абстрактна е правната възможност продължаване да се иска от съда, когато това е допустимо, независимо дали обективно и субективно срокът може да бъде спазен, във всеки един момент, след като същият е започнал да тече. Така например при страна, срочно задължена от съда да представи документ по редовността на жалбата когато редът за набавянето му е чрез съдебно удостоверение и е свързан с административна дейност на други органи, издатели на изисквания документ, липсва сигурност за възможността срокът да бъде спазен.Наличието на абстрактна възможност за удължаване на срока поради тази несигурност, не е довод за изключване на института, регламентиран в гл. VII раздел II ([чл. 64 и сл.\) от ГПК](#), не това има предвид нормата на [чл. 64, ал. 3, предл. второ от ГПК](#). При продължаване на срок законът изисква от страната да посочи уважителна причина, т.е. конкретно основание. Конкретно основание за продължаване на срока е препятстващо спазването му обстоятелство, което страната знае или предвижда, същото следва да се изтъкне на съда в молбата по [чл. 63 от ГПК](#). Разпоредбата на [чл. 64, ал. 3, предложение второ от ГПК](#) изключва възстановяване на срок, като предпоставя това именно знание, тази предвидимост за страната, които обстоятелства подлежат на конкретна преценка за всеки отделен случай. Когато по реда на [чл. 64, ал. 2 от ГПК](#) молителят изтъква едни и същи обстоятелства, или изтъква връзката между факти, довели както до пропускане на срока, така и до неподаване на молба за продължаването му, съдът на основание [чл. 64 ал. 2 от ГПК](#) извършва преценка по същество. Възстановяване на срока в този случай не може да се отказва с аргумент за законова недопустимост. Възможността за страната в конкретния случай да поиска удължаване на срока и така да избегне пропускането му се преценява с оглед обстоятелствата, изтъкнати в молбата за възстановяване, предвид предвидимостта им и възможността за преодоляване. Особени непредвидени обстоятелства по смисъла на закона са само обстоятелства, които имат изключителен и изненадващ характер, които са настъпили в течение на срока за обжалване, вследствие на което обективно са попречили на страната да предприеме дължимото процесуално действие. Става въпрос за обстоятелства, които стоят извън волята на страната, не са преодолими по причини извън нейната воля и ако същите не биха настъпили, страната по делото като добросъвестен участник в процеса, не би допуснала пропускането на установените от закона или определени от съда процесуални срокове. Такива обстоятелства биха били например внезапно тежко заболяване на страната, природни бедствия, стихии,

бури, наложително пътуване, изпълнение на служебни или граждански задължения и други. В чл. 37 от ГПК е посочено, адресат е лицето, за което е предназначено съобщението. В чл.38 от ГПК-Адрес за връчване, е посочено, че съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото. Когато адресатът не е намерен на посочения адрес, съобщението се връчва на настоящия му адрес, а при липса на такъв - на постоянния. По силата на чл. 39.,ал.1 ГПК,когато страната е посочила в седалището на съда лице, на което да се връчат съобщенията - съдебен адресат, или има пълномощник по делото, връчването се извършва на това лице или на пълномощника. Връчването на съобщенията се извършва от служител на съда, по пощата или чрез куриерска служба с препоръчана пратка с обратна разписка. Когато в мястото на връчването няма съдебно учреждение, връчването може да се извърши чрез общината или кметството. Когато съобщението не е връчено по друг начин, съдът може да разпорежи по изключение връчването да стане от служител на съда по телефона, телекса, факса или с телеграма.

(4) На страната могат да се връчват съобщения и на посочен от нея електронен адрес. Те се смятат за връчени с постъпването им в посочената информационна система. Съобщението се връчва лично или чрез друго лице. Съдът може да разпорежи връчването да стане чрез прилагане на съобщението към делото или чрез залепване на уведомление. Съдът може да разпорежи връчването да стане чрез публично обявление. В чл.44 от ГПК-Удостоверяване на връчването е посочено, че връчителят удостоверява с подписа си датата и начина на връчването, както и всички действия във връзка с връчването. Той отбелязва и качеството на лицето, на което е връчено съобщението, след като изиска от него удостоверяване на самоличността му чрез представяне на документ за самоличност. При отказ за представяне на документа за самоличност връчителят може да поиска съдействието на Главна дирекция "Охрана" при Министерството на правосъдието. Получателят също удостоверява с подписа си, че е получил съобщението. Отказът да се приеме съобщението се отбелязва в разписката и се удостоверява с подписа на връчителя. Отказът на получателя не засяга редовността на връчването. Връчването по телефона или по факса се удостоверява писмено от връчителя, връчването с телеграма - с известие за доставянето ѝ, а когато връчването е извършено по телекса - с писмено потвърждение за изпратено съобщение. Връчването по пощата се удостоверява с обратната разписка. Връчването на електронен адрес се удостоверява с копие от електронния запис за това.Разписката, удостоверяваща връчването от служител на съда или от частен съдебен изпълнител, обратната разписка, удостоверяваща връчването от пощенски служител, известието за доставка на телеграма, както и писменото потвърждение за изпратено съобщение по телекс, се връщат в съда веднага след съставянето им. По силата на чл.45 от ГПК-Лично връчване е доуточнено ,че съобщението се връчва лично на адресата. Връчването на представител се смята за лично връчване,а когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме.. Място на връчване е жилището, вилата, местоработата, местослуженето, седалището, мястото за осъществяване на стопанска дейност или друго място, което се обитава от адресата, както и всяко друго място, на което адресатът може да бъде намерен.

В конкретната хипотеза, оспорващият изобщо не е разбрал за съществуването на заповедта, а приложеното удостоверение за връчване по реда на чл.61 от АПК изобщо няма как да е достигнало до него ,защото той е чужд гражданин, не владее

български език, напуснал е РБ на 15.04.2021 година/ както се твърди в жалбата / и няма какъто съобщението по чл.61 от АПК да се счита за редовно, защото няма никакви доказателства , че заповедта е станала известна на оспорващия и същият е могъл да упражни правото на жалба в предвидения от закона срок за обжалването и. Напротив едва след като адвокат И. е поискал предоставянето на информация за това дали има издадена заповед срещу оспорващия е подадена жалба. Няма доказателства кога адвокат И. е уведомен и получил писмото, с което е уведомен, че спрямо неговия доверител има издадена Заповед за налагане на ПАМ. Следва да бъде посочено, че оспорващият не е познавал българските закони, не е разбирал български език, няма доказателства дали изобщо и кога заповедта е стигнала до него и по какъв начин и едва след като адвокат И. е разбрал за издадената заповедта е подадена жалба до съди и молба за възстановяване срока за обжалване. Нещо повече настоящият съдебен състав намира че административният орган изобщо не е спазил разпоредбите на чл.18а от АПК/ приложим по силата на нормата на чл.61 от АПК, за да се пристъпи към поставяне на Съобщение по реда на чл.61 от АПК, тъй като не е изчерпил визираните в нормата на чл.18а от АПК способности за връчване. Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган или съда, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към преписката или делото и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7-дневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Когато съобщаването не може да бъде извършено по реда на ал. 1 - 6, то се извършва чрез връчване на последния адрес, посочен от страната, или при липса на такъв - на адреса, на който страната е получавала съобщения или е била призована за последен път в производството. Когато няма адрес, който страната е посочила или на който е получавала съобщения или е била призовавана, на страната се връчват съобщения: за граждани - по настоящия адрес, а при липса на такъв или когато не могат да бъдат намерени на този адрес - по постоянния адрес; ако и по постоянен адрес няма кой да получи съобщението, се връчва по месторабота, за организации - ако са вписани в нормативно уреден регистър - на вписания в регистъра адрес. По аргумент от нормата на алинея 9 на чл.18а от АПК-когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, съобщаването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп - на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. В съобщението се посочва, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едноседмичен срок. Документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда. В алинея 10 на чл.18а от АПК е визирано, че когато съобщаването в производството пред административния орган не може да бъде извършено по реда на предходните алинеи, съобщението се поставя на таблото за обявления или в Интернет страницата на съответния орган за срок, не по-кратък от 7 дни, след изтичането на който съобщението се смята за връчено.

След като няма редовно връчване на адресата на заповедта, защото административният орган направо е приложил нормата на чл.18а,ал.10 от АПК без да е изчерпил останалите визирани начини за връчване на акта, което е недопустимо и на практика връчването е нередовно , при което то няма как да е започнал да тече

срок за обжалване. Дори и да се приеме, че връчването е редовно, то няма доказателства, че връчването е извършено на разбираем за оспорващия език, при което молбата за възстановяване на срока обжалване е основателна и следва да бъде уважена, като се възстанови срока за обжалване на заповедта.

Воден от гореизложеното и на основание чл.64 и чл.65 ГПК, Административен съд-София- град

О П Р Е Д Е Л И:

ВЪЗСТАНОВЯВА СРОКА ЗА обжалване на Заповед № 5392 ПАМ-568/07.05.2021 година на НАЧАЛНИК ОТДЕЛ“ МИГРАЦИЯ“ при- СДВР-КОМИСАР, с която последният наложил ПАМ – „Забрана за влизане и пребиваване на територията на Държави-членки на ЕС за срок от 5 години“ на С. Н.- гражданин на Т..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно нормата на чл.66,ал.3 ГПК/ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА СРОКА.

СЪДИЯ:

